

се осъществява чрез изграждането и функционирането на „свой“ хронотопен вариант.

От извършения анализ на фолклорните произведения в тяхната единност като художествена система на хайдушкия фолклор е ясно, че в центъра на техните сюжети стоят хайдушкото време и хайдушкото пространство. Тяхното разглеждане във всички случаи е във връзка с отношението фолклор и история с оглед ролята им в процеса на съхраняване и възпроизводство на културна и историческа информация.

Хайдушкото време е с точно определени параметри в рамките на годишното календарно време-има начало и край, обозначени чрез конкретни представи и образи. Утвърждаването му като цикъл, функциониращ в синхрон с природния се осъществява и чрез принципите на етническата традиция и нейната цикличност.

Съществено влияние върху формирането на хайдушкото време оказва и историческото време. То се наслоява върху сюжетното време и образите и определя основното им съдържание. Интересни са в това отношение „невъзможните“, но осъществяващи се срещи на исторически личности от различни периоди като герои в едно произведение. Тези срещи са възможни единствено и само в рамките на хайдушкото време. Дори може да се каже, че те са задължителни в контекста на основните идеи на хайдушкия фолклор.

Всички аспекти на времето се реализират чрез годишния хайдушки цикъл. Чрез него се утвърждава представата за хайдутството като традиция, предавана между поколенията. Чрез него се възпроизвежда и конкретна информация за личности и събития. В неговите рамки личността се превъплъщава и може да бъде хайдутин. Тогава се осъществява „ставането“ на хайдушката дружина и хайдутите извършват своите подвизи. Чрез него и само в него се гради фолклорната „биография“ на хайдутина и хайдушката дружина, знанието за които е основен елемент на фолклорната хайдушка история.

Много активно в процеса на съхраняване и възпроизводство на културна и историческа информация участва хайдушкото простран-